

Dosarul nr. 3ra-200/22
2-20006492-01-3ra-22022022

Prima instanță: Judecătoria Chișinău sediul Rîșcani (jud. V. Sîrbu)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Minciuna, V. Clima, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

20 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Nina Vascan

examinând admisibilitatea recursului depus de Sava Chirică, reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață

în cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată a lui Sava Chirică, reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață împotriva Inspectoratului General al Poliției cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea la locul de muncă și încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă

împotriva deciziei din 9 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul depus de Sava Chirică și menținută hotărârea din 17 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, prin care acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată

constată:

La 16 ianuarie 2020, Sava Chirică, reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției, persoană terță Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității cu privire la contestarea actului administrativ, restabilirea la locul de muncă și încasarea salariului pentru absența forțată de la muncă.

În motivarea acțiunii a invocat că prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 709 ef. din 19 decembrie 2019, dânsul a fost eliberat din funcția de comandant al Detașamentului nr. 2 intervenție acțiuni speciale al Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger”, în temeiul art. 38 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne.

A menționat că de fapt, motivele de concediere a lui au fost altele, decât cele prevăzute de art. 38 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor

Interne și că eliberarea lui din serviciu a avut loc prin hărțuire la locul de muncă și discriminare, inclusiv pe criterii de vârstă.

A punctat că reieșind din constatările Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității, în practica sa constantă, pentru motivele de eliberare reținute de către angajator, ultimul era obligat să efectueze un studiu al capacității de muncă, a productivității și a profesionalismului salariatului pentru a evalua dacă salariatul cu statut de pensionar corespunde sau nu cerințelor esențiale și determinante naturii activității realizate de salariat.

A menționat că acțiunea angajatorului a fost determinată doar de faptul deținerii de către dânsul a statutului de pensionar după acumularea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie.

Însă, deținerea statutului de pensionar nu echivalează automat cu neproductivitate și neprofesionalism, astfel atunci când angajatorul intenționează să concedieze salariații pe acest temei, urmează să își justifice decizia.

O justificare obiectivă și rezonabilă va fi considerată doar dacă va urmări un scop legitim și va fi legată de capacitățile profesionale ale salariatului esențiale și determinante naturii activității pe care o desfășoară.

A indicat că fiind în aceleași circumstanțe mai mulți salariați, angajatorul Inspectoratul General al Poliției a decis să nu prelungească raporturile de muncă, în mod selectiv, doar cu doi salariați, dintre care unul este el, doar din considerentele că au fost incomozi, deoarece au înaintat mai multe sesizări cu privire la activitatea conducătorilor săi.

Totodată, a subliniat că în ordinul contestat, Inspectoratul General al Poliției eronat a făcut trimitere la prevederile art. 38 alin. (4) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, din care rezultă că raportul de serviciu al funcționarului public cu statut special poate fi prelungit prin acordul comun al părților pe o perioadă determinată.

Or, în speță, sunt aplicabile prevederile art. 70 alin. (1) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, potrivit cărora angajatorul sau persoana împuternicită de către acesta va prelungi de comun acord cu funcționarul public cu statut special căruia anterior i-a fost stabilită pensia, raportul de serviciu al acestuia pe o perioadă de maximum 5 ani, dar nu mai mică de 3 luni, din momentul intrării în vigoare a prezentei legi, fără a lua în considerare data la care a fost stabilită pensia.

Având în vedere faptul că dânsul a devenit pensionar până la intrarea în vigoare a Legii nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, a considerat că angajatorul era obligat să prelungească cu el relațiile de muncă.

Astfel, a indicat că în contextul în care dânsul se află în circumstanțele prevăzute la art. 70 alin. (1) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne și a depus raport privind prelungirea relațiilor de muncă, angajatorul era obligat să accepte raportul.

Totodată, a subliniat că deși la 21 decembrie 2018 a fost emis ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 613 ef. „Cu privire la prelungirea raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici cu statut special din cadrul Inspectoratului General al Poliției al MAI”, dânsul a încheiat ultimul contract individual de muncă cu Inspectoratul General al Poliției la 31 iulie 2015, pe o perioadă nedeterminată.

Astfel, dânsul și-a încetat activitatea în cadrul Inspectoratului General al Poliției cu dreptul de a beneficia de pensie pe linia MAI, în luna iunie 2015, iar prin contractul individual de muncă din 31 iulie 2015, a fost reangajat pe un termen nedeterminat.

A evidențiat că nu îi este clar ce fel de raporturi de muncă au fost prelungite prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 613 ef. din 21 decembrie 2018, or, prevederile art. 38 alin. (4) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, cu privire la prelungirea relațiilor contractuale de muncă se aplică în situația când salariatul urmează să fie eliberat din serviciu în legătură cu acumularea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie, adică, etapă ce a fost depășită de el și după care a fost încheiat deja un contract individual de muncă pe termen nedeterminat.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 189, 208 alin. (1), 209 alin. (1) lit. b), 211, 212, 216, 221, 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, Legii nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, art. 16 alin. (2), 43 alin. (1) din Constituția Republicii Moldova, art. 1 alin. (1), 2 din Legea cu privire la asigurarea egalității nr. 121 din 25 mai 2012, Codului muncii, Convenția ONU privind discriminarea în domeniul ocupării forței de muncă și exercitării profesiei nr. 111 din 25 iunie 1958.

A solicitat admiterea acțiunii, anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 709 ef. din 19 decembrie 2019 „Cu privire la încetarea raportului de serviciu al comisarului-șef Sava Tudor Chirică”, restabilirea în funcția anterior deținută, obligarea Inspectoratului General al Poliției de a-i achita salariul pentru absența forțată de la muncă, și cheltuielile de judecată suportate în legătură cu judecarea prezentei cauze.

La 3 februarie 2020, Sava Chirică, reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață a depus cerere de concretizare a cerințelor din acțiune, prin care a solicitat anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 709 ef. din 19 decembrie 2019 „Cu privire la încetarea raportului de serviciu al comisarului-șef Sava Tudor Chirică”, anularea refuzului Inspectoratului General al Poliției nr. 34/3-M-17/20 din 28 ianuarie 2020 de a satisface cererea prealabilă, restabilirea în funcția anterior deținută, obligarea Inspectoratului General al Poliției de a-i achita salariul pentru absența forțată de la muncă și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acesteia a invocat că la 16 februarie 2019, a depus o cerere prealabilă în adresa Inspectoratului General al Poliției, prin care a solicitat anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 709 ef. din 19 decembrie 2019, care însă, prin scrisoarea Inspectoratului General al Poliției din 28 ianuarie 2019, a fost refuzată.

A susținut reclamantul că pe lângă faptul că prevederile art. 38 alin. (1) lit. c) și alin. (4) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, sunt discriminatorii, aplicate de către angajator în mod selectiv și discreționar, acțiunile Inspectoratului General al Poliției au fost precedate și de hărțuiri la locul de muncă, deoarece până la emiterea actului contestat dânsul era subevaluat artificial de către conducătorul său pentru a i se reduce din plățile salariale, fapte constatate chiar de angajator care însă, nu a luat măsurile de rigoare.

A specificat că angajatorul Inspectoratul General al Poliției contrar prevederilor art. 87 alin. (1) Codului muncii, l-a eliberat de la locul de muncă, fără consultarea prealabilă a organului sindical din unitate, deși dânsul era membru al organizației sindicale primare a angajaților BPDS „Fulger” a Sindicatului „Demnitate”.

Prin încheierea din 13 octombrie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost atras în proces în calitate de terț, Evghenie Damian.

Prin hotărârea din 17 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 19 martie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Sava Chirică, reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață a depus apel nemotivat împotriva hotărârii din 17 martie 2021 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, iar la 22 mai 2021 a fost prezentată motivarea apelului, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

Prin decizia din 9 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul depus de Sava Chirică și menținută hotărârea din 17 martie 2020 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani.

Întru argumentarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au stabilit că prin ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 613 ef. din 21 decembrie 2018 „Cu privire la prelungirea raportului de serviciu ale funcționarilor public cu statut special din cadrul Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne”, raportul de serviciu al comisarului-șef Sava Chirică, comandant al Detașamentului nr. 2 intervenție acțiuni speciale al Brigăzii de poliție cu destinație specială „Fulger” a fost prelungit până la 29 decembrie 2019, în temeiul art. 38 alin. (4) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, ordin care nu a fost contestat de către Sava Chirică.

Cu referire la prevederile pct. 26 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Inspectoratului General al Poliției aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 547 din 12 noiembrie 2019, art. 3, 19, 38 alin. (1) lit. c) și d) și alin. (4), 70 alin. (1) și (2) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 cu privire la funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, instanțele de judecată ierarhic inferioare au reținut că legiuitorul acordă prerogativă părților adică angajatorului și salariatului ca prin acord comun să prelungească raportul de serviciu pe perioadă determinată, însă la caz, angajatorul Inspectoratul General al Poliției nu și-a exprimat acordul în vederea prelungirii raportului de serviciu al funcționarului public cu statut special, motiv pentru care a fost emis

ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 709 ef. „Cu privire la încetarea raportului de serviciu al comisarului-șef Sava Tudor Chirică”.

Au relevat instanțele de judecată ierarhic inferioare că în speță nu se constată existența cărorva temeuri legale de anulare a actului administrativ defavorabil contestat, întrucât ordinul Inspectoratului General al Poliției nr. 709 ef. din 19 decembrie 2019 a fost emis în temeiul art. 38 alin. (1) lit. c) și d) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, adică după acumularea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie și după expirarea perioadei determinate a raportului de serviciu, situație cumulată de către Sava Chirică în litigiul dedus judecătii.

Au apreciat instanțele de judecată ierarhic inferioare ca neîntemeiat argumentul lui Sava Chirică cu privire la nerespectarea de către pârât a prevederilor art. 87 alin. (1) Codul muncii, potrivit căruia concedierea salariaților membri de sindicat se admite cu consultarea prealabilă a organului (organizatorului) sindical din unitate, or, Sava Chirică nu a fost concediat, dar cu el a fost încetat raportul de serviciu în circumstanțe ce nu depind de voința părților.

Totodată, instanța de apel a respins ca nefondate și alegațiile lui Sava Chirică cu privire la existența unui tratament discriminatoriu din partea angajatorului, raportat la ceilalți 18 angajați ai instituției, aflați într-o situație similară, or, diferențierile sau preferințele angajatorului bazate pe cerințe și pe condiții speciale pentru exercitarea anumitor activități, nu constituie discriminare.

La 9 noiembrie 2021, prin intermediul poștei electronice, Sava Chirică, reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 9 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău, iar la 18 ianuarie 2022, prin intermediul poștei electronice, Sava Chirică, reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață a depus recursul motivat, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei recurate și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, considerându-le neîntemeiate și ilegale.

A susținut că instanța de apel nu a aplicat prevederile art. 89 Codul muncii și eronat a pus sarcina probațiunii pe seama salariatului, menționând că Sava Chirică nu a prezentat probe concludente care ar servi drept temei pentru anularea ordinului Inspectoratului General al Poliției nr. 709 ef. din 19 decembrie 2019.

Instanțele de judecată ierarhic inferioare nu au aplicat prevederile art. 87 alin. (1) și 89 alin. (2) Codul muncii, deși urmau a fi aplicate și nu a motivat hotărârea privind neaplicarea acestor prevederi.

A reiterat că fiind acumulată vechimea în serviciu, în temeiul ordinului MAI nr. 140 ef. din 28 martie 2008, dânsul este beneficiar de pensie pe linia MAI din 30 martie 2008, iar la data de 10 septembrie 2010, în temeiul ordinului MAI nr. 59 ef. a fost reangajat.

În opinia recurentului, după reangajarea lui, nu mai poate fi aplicat art. 38 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, ca temei de încetare a raporturilor de muncă.

Având în vedere faptul că a fost pensionat până la intrarea în vigoare a prevederilor Legii 288 din 16 decembrie 2016 privind funcționarul public cu statut special din cadrul Ministerului Afacerilor Interne, în speță sunt incidente prevederile art.70 alin. (1) din Legea nr. 288 din 16 decembrie 2016.

A obiectat că deși în atât în prima instanță, cât și în instanța de apel, a susținut că a beneficiat de un tratament discriminatoriu în raport cu alți angajați aflați într-o situație identică, instanțele de judecată ierarhic inferioare au ignorat să se expună asupra acestui argument.

La 22 februarie 2022, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa Inspectoratului General al Poliției, Consiliului pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității și lui Evghenie Damian copia cererii de recurs depusă de Sava Chirică, reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață, fiindu-le explicat dreptul de a depune referință asupra recursului declarat, fiind recepționată de către Inspectoratul General al Poliției, Consiliul pentru prevenirea și eliminarea discriminării și asigurarea egalității și Evghenie Damian la data de 1 martie 2022, fapt confirmat prin avizele de recepție anexate la dosar (f. d. 50-52 vol. II).

La 28 martie 2022, prin intermediul poștei electronice, Inspectoratul General al Poliției a depus referință la recursul depus de Sava Chirică, reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață, solicitând declararea inadmisibilității acestuia.

Până la data examinării admisibilității recursului, alți participanți la proces nu au făcut uz de dreptul de a depune referință.

În conformitate cu art. 244 alin. (1) Cod administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

Potrivit art. 245 alin. (1) Cod administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

În speță, se constată că dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău a fost pronunțat în ședință publică la 9 noiembrie 2021 (f. d. 8 vol. II).

Este cert și faptul că la 9 noiembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, Sava Chirică, reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață a depus recurs nemotivat împotriva deciziei din 9 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 25-26 vol. II).

Decizia motivată din 9 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău a fost notificată avocatului recurentului Sava Chirică, Eugeniu Musteață la data de 11 ianuarie 2022, fapt confirmat prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 28 vol. II).

Se mai constată că la 18 ianuarie 2022, Sava Chirică, reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață a depus motivarea recursului împotriva deciziei din 9 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău (f. d. 32-45 vol. II).

Astfel, recursul depus de Sava Chirică, reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață împotriva deciziei din 9 noiembrie 2021 a Curții de Apel Chișinău este în termen.

Examinând temeiurile invocate în recursul depus de Sava Chirică, reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață, în raport cu materialele cauzei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție îl consideră inadmisibil, din următoarele motive.

În conformitate cu art. 246 alin. (1) Cod administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă este inadmisibil, recursul se declară ca atare printr-o încheiere, iar în acord cu alin. (2) din art. 246 Cod administrativ, recursul se declară inadmisibil în special în cazurile enumerate la literele a)-f). Din analiza acestor prevederi, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, în special, nu se limitează doar la temeiurile menționate ci urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate, veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține cu valoare de principiu jurisprudențial, că sintagma „în special” denotă caracterul neexhaustiv al temeiurilor de inadmisibilitate și în același timp oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă și care pe cale de consecință nu pot însuși un eventual succes rezultat din examinarea cererii în completul de 5 judecători.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopat al recursului dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. Acest argument rezultă și din particularitățile de formă ale reglementării recursului în Codul administrativ și anume din sintagma „motivarea recursului” de la art. 245 alin. (2) Cod administrativ. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

De asemenea, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special în asigurarea și interpretarea uniformă

a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45). Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În circumstanțele menționate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a declara inadmisibil recursul depus de Sava Chirică, reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață.

În conformitate cu art. 230 și 246 Cod administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul depus de Sava Chirică, reprezentat de avocatul Eugeniu Musteață se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Nina Vascan

Nicolae Craiu